

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК НОВІТНЯ ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ

В умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства постає необхідність формування компетентної особистості, яка здатна брати активну участь у розвитку освіти, науки та культури. Сьогодні на перший план у закладах середньої освіти виступає створення сприятливого середовища для виявлення та розвитку здібностей учнів, розвитку їх навчально-пізнавальної активності. Внаслідок цього, у процесі професійної підготовки майбутніх педагогів необхідно не тільки формувати предметні знання й уміння, але й сприяти розвитку тих особистісних якостей випускників, які дозволили б їм у майбутньому вирішувати нові педагогічні завдання та відтворювати нові підходи до освітнього процесу закладів загальної середньої освіти. Майбутні педагоги повинні готувати та подавати навчальний матеріал з урахуванням сучасних підходів до освітнього процесу, застосовувати інформаційно-комунікаційні технології у освітньому процесі, а саме доцільно застосовувати навчальні засоби, які розміщено в мережі Інтернет. У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року зазначається, що інформатизація професійно-технічної освіти, формування та впровадження інформаційного освітнього середовища, розробка педагогічних програмних засобів, створення систем дистанційної освіти та забезпечення доступу до світових інформаційних ресурсів є важливою умовою її модернізації [1]. В умовах швидкого розвитку інформаційних технологій, потрібно орієнтуватися на діяльнісні та розвиваючі технології навчання, оскільки вміння вчитися, оперувати та управляти інформацією є ключовими компетентностями особистості. Використання дистанційних технологій на відміну від традиційних, дозволяє організувати освітній процес в індивідуальному режимі, незалежно від місця і часу. У всьому світі спостерігається зростання кількості здобувачів освіти, які навчаються за допомогою дистанційних технологій, збільшується кількість закладів вищої освіти, які використовують дистанційні технології в освітньому процесі. Дистанційна освіта – це форма навчання, яка рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за допомогою технологій дистанційного навчання [2].

Дистанційне навчання (ДН) – це педагогічна технологія та форма організації освітнього процесу, основою якої є керована самостійна робота студентів та широке застосування в освітньому процесі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (КТ). Дистанційне навчання відрізняється від інших форм навчання високою інтерактивністю та системою управління пізнавальною діяльністю здобувачів освіти, передбачає диференціацію та індивідуалізацію освітнього процесу. У процесі дистанційного навчання відбувається поєднання компетентності викладача-тьютора, інформаційних технологій та мобільності з бажанням і цілеспрямованістю студента. Тому основною метою дистанційного навчання є формування та розвиток особистості, яка має бажання і здатність до спілкування, навчання та самоосвіти.

Впровадження дистанційних технологій у освітній процес спрямоване на формування комунікативних (безпосереднє спілкування за допомогою засобів мережі) та інформаційних (пошук інформації з різних джерел та можливість її критичного осмислення) компетентностей, а також здатності до самоосвіти (вміння навчатись самостійно). Як показує практика, від вміння студента самостійно приймати рішення, визначати зміст своєї навчальної діяльності та знаходити засоби її реалізації, залежить якість знань, умінь та навичок з тієї чи іншої дисципліни. Окрім того, дистанційна освіта виконує сприяє формуванню провідних якостей особистості: активність, самостійність, самовдосконалення, творчість. Отже, у сучасній системі організації освітнього процесу у закладах вищої освіти застосування технологій дистанційного навчання є невід'ємною складовою для забезпечення якісної освіти. Використання дистанційних технологій розкриває можливості позитивного впливу на підвищення рівня якості освіти, забезпечує реалізацію потреб майбутніх педагогів в освітніх послугах, підвищує професійну мобільність та активність. Дистанційні технології сприяють формуванню єдиного освітнього простору в рамках індивідуалізації при масовості вищої освіти. Розвиток інформаційних технологій у сучасному світі спричинив перегляд традиційних підходів до визначення перспективних форм організації освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України від 25.06.2013 № 344/2013 / Президент України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення: 30.03.2020).
2. Про затвердження Положення про дистанційне навчання: Наказ МОН України від 25.04.2013 № 466 / Міністерство освіти та науки України. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13> (дата звернення: 30.03.2020).